

Wreszcie skarżąca zarzuca Komisji naruszenie art. 21 ust. 4 rozporządzenia nr 139/2004, zważywszy że władze hiszpańskie nie były zobowiązane do zgłoszenia Komisji warunków dotyczących publicznej oferty nabycia spółki Endesa przez Enel i Acciona, gdyż omawiane warunki odnoszą się do uzasadnionego interesu, mianowicie bezpieczeństwa publicznego.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 24, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2008 r. — Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-69/08)

(2008/C 92/83)

Język postępowania: polski

Strony:

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciel: M. Dowgielewicz, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2008/62/WE z dnia 12 października 2007 r. [notyfikowanej jako dokument nr K(2007)4697] dotyczącej art. 111 i 172 polskiego projektu ustawy Prawo o organizmach genetycznie zmodyfikowanych, zgłoszonego przez Rzeczpospolitą Polską zgodnie z art. 95 ust. 5 Traktatu WE jako odstępstwo od przepisów dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie (¹),

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2008/62/WE z dnia 12 października 2007 r., która odrzuca projektowane przepisy krajowe, przewidujące odstępstwa od dyrektywy 2001/18/WE (²), zgłoszone przez Polskę zgodnie z art. 95 ust. 5 Traktatu WE. Skarżąca wskazuje, że zaskarżona decyzja została jej notyfikowana przez Komisję w dniu 4 grudnia 2004 r., to jest po upływie sześciomiesięcznego terminu określonego w art. 95 ust. 6 TWE co, według skarżącej oznacza, że zgodnie ze wskazanym artykułem przepisy te należy uznać za zatwierdzone z chwilą upływu sześciomiesięcznego terminu.

Skarżąca podnosi, że przyjęcie decyzji w dniu 12 października 2007 r. nie ma znaczenia dla zachowania terminu, jedyne i rozstrzygające w tym względzie znaczenie ma, zdaniem skarżącej, data notyfikowania zaskarżonej decyzji.

W konsekwencji skarżąca podnosi następujące zarzuty na poparcie swojej skargi:

- naruszenie art. 95 ust.6 TWE w związku z art. 254, ust. 3 TWE,
- naruszenie istotnego wymagania proceduralnego, polegającego na obowiązku notyfikowania decyzji jej adresatom w przewidzianym prawem terminie, a w konsekwencji umożliwienia adresatom zapoznania się z treścią decyzji,
- naruszenie zasady pewności prawa.

(¹) Dz.U. UE L 16, str. 17.

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG, Dz.U. L 106, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2008 r. — Promat przeciwko OHIM — Prosima Comercial (PROSIMA PROSIMA COMERCIAL S.A.)

(Sprawa T-71/08)

(2008/C 92/84)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Promat GmbH (Ratingen, Niemcy) (przedstawiciel: S. Beckmann, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Prosima Comercial S.A. (Barcelona, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji OHIM z dnia 27 listopada 2007 r. w sprawie R 574/2007-2,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Prosima Comercial S.A.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „PROSIMA PROSIMA COMERCIAL S.A.” dla towarów i usług z klas 6, 7, 11, 16, 17, 20, 22, 35-39, 41 i 42 (nr rejestracyjny 2 423 176)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeczcie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „Promina” dla towarów z klasy 7 (niemiecki znak towarowy nr 847 011).

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ z uwagi na to, że OHIM błędnie uznał, iż towary nie były do siebie podobne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) Rady nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2008 r. — Now Pharma przeciwko Komisji

(Sprawa T-74/08)

(2008/C 92/85)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Now Pharma AG (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci C. Kaletta i I.-J. Tegebauer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 grudnia 2007 r. — C (2007) 6132
- nakazanie Komisji, aby ponownie rozpoznała wniosek skarżącej z dnia 6 lutego 2007 r. uwzględniając stanowisko Sądu
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 4 grudnia 2007 r., na mocy której oddalono wniosek skarżącej o przyznanie produktowi leczniczemu „Extrait liquide spécial de Chelidonii radix” oznaczenia jako sierocego produktu leczniczego w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 141/2000 ⁽¹⁾.

Na uzasadnienie swej skargi skarżąca podnosi naruszenie art. 3 rozporządzenia 141/2000. W tym zakresie skarżąca wskazuje, że ostateczna, negatywna opinia Europejskiej Agencji ds. Oceny Produktów Leczniczych została oparta na błędnych kryteriach ocennych, a mianowicie na podstawie przesłanek odnoszących się do dopuszczenia do obrotu produktu leczniczego wedle

art. 8 ust. 3 lit. c) rozporządzenia nr 141/2000. Zdaniem skarżącej kryterium decydującym o przyznaniu produktowi oznaczenia jako sierocego produktu leczniczego jest okoliczność, aby produkt leczniczy przynosił znaczące korzyści osobom cierpiącym na dany stan chorobowy w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/2000 ⁽²⁾. Przesłanka ta została spełniona zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 141/2000, ponieważ chodzi o sierocy produkt leczniczy, który przynosi znaczące korzyści.

Ponadto, skarżąca podnosi niedostateczne kwalifikacje i arbitralność autora opinii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 141/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1999 r. w sprawie sierocych produktów leczniczych (Dz.U. L 18, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 847/2000 Komisji z dnia 27 kwietnia 2000 r. ustanawiające przepisy w celu spełnienia kryteriów oznaczania produktów leczniczych jako sierocych produktów leczniczych oraz definicje pojęć „podobnego produktu leczniczego” i „wyższości klinicznej” (Dz.U. L 103, str. 5).

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2008 r. — Centre de coordination Carrefour przeciwko Komisji

(Sprawa T-94/08)

(2008/C 92/86)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre de coordination Carrefour SNC (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: X. Clarebout i K. Platteau, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, ponieważ nie przewiduje ona okresu przejściowego, co jest niezbędne w świetle wyroku w sprawie Forum 187 ⁽¹⁾
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W decyzji 2003/755/WE z dnia 17 lutego 2003 r. Komisja uznała za niezgodny z rynkiem wewnętrznym system pomocy ustanowiony przez Belgię na rzecz centrów koordynacyjnych mających siedzibę w Belgii ⁽²⁾. Trybunał stwierdził nieważność tej decyzji w wyroku z dnia 22 czerwca 2006 r. ⁽³⁾ (zwanym dalej „wyrokiem w sprawie Belgia i Forum 187 przeciwko Komisji”), jako że nie przewidywała ona środków przejściowych